

elstvo, delujte tudi na to, da bo tega enkrat konec.

Velika Nedelja. V preteklem tednu je spro- dobro misel gosp. Robert Košar, učitelj pri Bolfenku pri Središču, ker so se zedinili za dobro stvar farmani in so nabrali prav veliko darov po grozni toči poškodovanim prebri- rakem. Pripeljali so s tremi konji veliki težko obložen voz v nedeljo 8. avgusta po rani sv. zaši k Veliki Nedelji: murke, grah, fižole, tikvi, kumpir, čebulo, peteržil, zelje, šalato, žito in ajruzo. Košar je delil te dare po vrsti nam kmetom in nedeljskim ponesrečencem. Kaj takega še ni bilo nikoli videti pri Vel. Nedelji. Res žalosten in vesele je bil ta slučaj, za to pa se je tudi marsikatero oko solzilo. Kaj se tudi ne bi, ako Čebulj premišli to grozno nesrečo in revščino, da je prišlo kmetstvo ljudstvo tako daleč do poznjanja, da je začel vbogi kmet revnemu kmetu pomagati. To je prava krščanska ljube- zna; kajti kdor v sili pozna prijatelja in žrtvuje za njega, ta je pravi prijatelj. Želimo iz dna naših src, da bi dobili Bolfenci v tem oziru pomenovalce. Izrekamo pa jim tudi pri tem najpriznanejšo zahvalo za dobroto in prosimo ljubelega Boga, naj jih varuje take grozne ne- pogode. Bog vam povrni tisočkrat Vaše mile dare!

Jesenice na Gorenjskem. Obstrukcija se je tudi v gerentovi seji pričela. Takoj od začetka to je jeseniški krojač Čebulj bil imenovan ge- rentom za Jesenice, so se nam jeseniški prvaki ohotali in smejali, čež sedaj smo pa vas v vsjakovo luknjo pognali, kateri vas bodo oprat- kal in slednjič zadušil. Jeseniški prvaki Schrey, Hammer, Spitzer & Comp. so ravno tako dobro vedeli, kako človek in kakega značaja je krojač Čebulj, kakor mi, zatoraj so nas hoteli in so nas tudi terorizirali s tem človekom. Mislili si pa- tega niso, da predno se prodamo, da se tudi lojevati znamo. Toda glej neštevilo krat se je naš krojač proti svetovalcem arogantno obnašal, a takali smo vedno, katerih svetovalcev bode prvi- lopitja pobral — in res to se je zgodilo. Prete- čeni teden je Čebulj zopet sejo sklical, katere- sta se svetovalca Pongratz in dr. Kogoj tudi- deležila. Takoj začetkom seje sta se radi nekega prekorčenega proračuna dr. Kogoj in Čebulj sprla! Krojač Čebulj je na to po njegovi stari- surovi šegi, zarohnel nad dr. Kogojem nad vo- diteljem jeseniških prvakov. Schluss tega je bilo: da je dr. Kogoj zgrabil za svoj slamnik in za- vedno zapustil gerentove seje. Ker je pa naš svetovalec Pongratz tudi že bil sit Čebuljevih in- gostincarjevih neslanosti, je tudi on dal žegen gerentu krojaču! — Mi smo pač končali za „Schneiderčkom“ a pozabili pa nismo bo- demo nikdar prvačih eksperimentov in komedij s katerimi so nas do danes šikanirali. Pribito pa ostane, da prvi kateremu so se pete pred krojačem za- bliskale, je bil prvak dr. Kogoj, to je isti Kogoj, kišvi zaveznik klerikalcev, kateri nas je hotel za- sešebico „Čebula“ umoriti. Svoj čas bomo pa- ko bode vse krasote čebule konec, po čebule- vsemu semnju, natančne cene čebule na Jesenicah- notirali. To se pravi samo cene, ker kvaliteto jeseniške čebule in česnja itak vsaki človek na- Jesenicah pozna. Meseca avgusta 1909 se prične- tedaj nov politični boj na Jesenicah.

Iz Amerike. (Potovanje v Ameriko.) Sklenil sem odpotovati v Ameriko, upajoč poboljšati ob- stoji, pridružila sta se mi še dva prijatelja. Težko jemali smo slovo od svojih domačih, nakar- nas loči odhod vlaka iz domačega kolodvoraja. Zamisljeni v potovanje sloneli smo tiho do Ma- ribora, ne zmenjajoč se za postaje. Imeli smo čas štiri ure, pa vendar se nobeden ni ganil na čakalnice. Ob 3. uri popoldne vsedemo se na vlak, kateri nam je hitro zakrival mariborska- poslopja. Morebiti zadnjokrat v osrednjo drage- domovino bilo je naše ihtenje. Solze zalivale so nam oči, žalostni postajali smo še bolj, ker že- radnja hišica dajala nam je slovo. Srečno po- potnik, morebiti še kedaj ali pa tudi ne, te- pozdravim! Šele ob koroški meji vzdramili smo se iz sanj, ojačili se možko ter pokrepčali se za- popotnim zdravilom. Že ob osmi uri zvečer gle- dali smo celovsko mesto. Krasen razgled na za- kojih solnčnih žarkih čez celovsko jezero spomni- nas je pravljice začetka njegovega. Temna noč- aprla nam je dalje ogledovati si koroške po-

krajine. Dolga bila nam je prva noč, akoravno- drdral je vlak, ustavil se na postajah, premikali se popotniki; bile so vse naše misli še doma. Težko pričakovali smo juternje zore, in že ob- prvem svitu pozdravili so nas tirolski snežniki. Podzemeljski rovi nasprotovali so nam gledati solnčnih žarkov, leskečih se v snegu. V Inomestu- ustavimo se ob sedmi uri; majhen zajuterk opravi- vlji smo prav po domačem z kruhom in slivkovo. Že nas vabi drugi vlak z svojim brizganjem ter- nas odpelje proti meji. Ob deseti uri kliče nas policija na švicarski meji k preiskavi, na postaji St. Margarete. Dobili smo pa tukaj hitrejšega- konja, ki nas je z veliko naglostjo vozil po- krasni švicarski zemlji. Nedogledne ravnine, okrašene z lepimi setvi, lepi sadonosniki polni- sadja, švigali so mimo nas. Posebno lepo je bilo- gledati goved, ki je vse le sive barve. Kamor- se oko ozre, povsod se mi nov svet odpre; in- res že je pred nami veliko Züriško jezero. Ne- številni čolnčki plavajoči semterja krasili so par- nike, ki so kakor ponosni vladarji pluli ob- obrežja do obrežja. Lepo mesto Zürich je ravno- prižigalo svoje lučice, miglale so kakor zvezdice na nebu. Skoraj neverjetno je, da krasijo malo- Švicarsko tako lepi kraji, postaje kraj jezera, vrti in vile očarajo človeka, da ne ve ali sanja- ali gleda v resnici lepoto vstvarjenja Božjega. 20. junija ob 11. uri po noči ustavili smo se- v Baselnu. Imeli smo časa drugi dan ogledati- si to mestice, ki v svoji umetnosti presega- druga mesta. Večer ob 7. uri spravimo spet- popotne torbice na vlak, želeč videti Pariz. Na- postaji Delle preiskala nas je spet že francoska- policija, in jutrajno solnce pozdravilo nas je pred- Parizom. Prevelika gnječa po ulicah nas ni od- bila v osredje mesta, prepeljali smo se na vo- zovih na drugi kolodvor, že ob eni popoldan- živžgal je znani lokomotivec. Vozili smo se prav- dobro in prišli zdravi do tiste majhne mlačice- oceana. Mesto Havre se nam pač popolnoma- nič ni dopadlo, ker je zakotno primorsko mesto. Kaj pa bo zdaj, mosta čez morje v Ameriko- še ni, mogli smo pač se podati na ladjo. Temen- dim iz parnika Sebastopol naznanjal nam je, da- nas pričakuje in odpluje že ob polnoči z nami- na morje. Da je pregovor resničen, kdo moliti- ne zna naj se na morje poda, pokazali so nam- divji valovi. Gunganje ladje prisililo nas je poi- skati glazke ter si okrepčati želodec. Zanimivo- bilo je gledati ljudi daviti se z morsko boleznijo. Bližali smo se angleški zemlji, kaj lepemu- mestu Southmanton, kjer smo bili po zdravniški- preiskavi dne 23. junija ob 11. uri dopoldne- preseljeni na veliki brzoparnik oceaniki, ki nosi- 17.400 morskih ton. Ker sta se dva parnika- zaradi nočne burje tako poškodovala, da sta- bila prisiljena se vrniti nazaj, bilo nas je tedaj- popotnikov skupaj 2893 sprejetih na parnik. Kaj- dobro urejen parnik priljubil se nam je takoj, izvrstna postrežba, velika snažnost, vzoren red- vplival je na popotnike, kakor tudi vseh 6 in- poldneva krasno in mirno vreme, da ni več no- beden zbolel. Bili so vsi narodi Evrope. Tukaj- slišal si odmevati lepe pesmi v vseh jezikih, častiti in moliti Stvarnika v raznih verah. Tukaj- skakljali in se veselili majhni otročki, okoli- svojih starišev, tukaj sedel je zamišljen starček, prebirala stara žena svoje prtljage, zbirali se- židi v gruča ter se posvetovali o kupčiji. Čas je- tekel hitro naprej. Zadnji dan, 30. zvilil je- zadnjega iz svojih celic, vse bilo je na krovu, nepopisno veselje lotilo se nas je vseh, ko že- zagledamo suho zemljo in obzidje New-Yorka. Tukaj pa ni bilo časa se baviti z ogledovanjem- pokrajini, tukaj bilo je strogo povelje se ukloniti- uradnikom ki natančno preiščejo vsakega. Tukaj- mora iti popotnik že v zato pripravljene prostore, kjer se izkaže vsak, ali sme dalje ali ne; naj- omenim še da vsak zraven plačane karte do- svojega mesta mora imeti 10 dolarjev denarja. Pripeljali se od tam do kolodvorja St. Paul-Lipe- in začeli se peljati ob polnoči iz New-Yorka. Komaj smo čakali belega dneva, želeč videti- amerianska polja, ali kaj vozili smo se po no- vem stranskem tiru, kje se je prav malo obde- lane zemlje, po bregovih še sama gošča, in do- line obraščene še z velikim drevjem, ki se zaradi- starosti samo podira in trohni. Malo še so tu- kaj obdelali evropski izseljenci zemlje, borne- lesene hišice okoli katerih pasejo se lepe krave- in ovce spričujejo, da še le kratek čas bivajo

tam delavne roke. Te le proti poldnevu prišli smo do lepših polja, z jabolki obloženih sado- nosnikov. Hiše so že gostejše, ki so z svojimi- posestvi omejene kvadratno z stariim storovjem. Zdaj so se začele pa tovarne, proga čez progo, ki vozi njih izdelke je skrižana, da je vsak čas- pričakovati nesreče vlakov. Hitro tekkel je dan, lepa jasna noč zakrila nam je naravo, otožno- zvonjenje lokomotiv odmevalo je zdaj tu zdaj- tam, kakor da bi naznanjevalo popotnikom ža- lostne usode. Komaj nastopi dan, bili smo vsak- pri svojem oknu, nedogledna polja obsejana največ- z koruzo in ovosem, tu in tam z pšenico, raz- prostirala so se na obeh straneh. Hitro so švi- gala manjša mesta, trgi in vasi mimo nas. Tem- men oblak samega dima iz tovarn naznanjal nam je da se bližamo velikemu mestu Čikagi. Dosti nismo mogli vloviti od tega mesta, ker se- prehitro skrijemo za zidovje, da bi si vendar- okoli kolodvorja kaj ogledali tudi ni bilo časa, tlačili so nas že na vozove, ter kake četrt ure- prepeljali k drugi postaji. Ob eni uri popoldne- ropotali smo že zopet naprej, potovanja že do- ust naveličani čakali smo nestrno, da bi dali- vlaku slovo. Kaj se nam je ob 5 uri popoldne- 2. julija posrečilo, bili smo v našem namenjenem- mestu M... Srečni pozdravi zadoneli so od da- leč že, prišli so nam Slovenci nasproti ter nas- spremljali do našega že najetega stanovanja, ves- trud je minul pomenkajoč se o novicah in raz- merah starega kraja, ter od potovanja, pozno v- noč legli smo le k počitku. Drugi dan ogledamo- si mesto, seznanimo z njim ter poiščemo vsak- svoj posel ki smo ga kaj lahko dobili. Zdaj bi- pa bilo dobro, da bi znali a angleščine, ki je- glavno v Ameriki, bomo pa se jo učili, ako nam- nemščina do sedaj ni škodovala, ki je bila skrita- v naših bučah, tako bo še tudi angleščina do- bila svoj prostorček. V tem mestu, ki je veči- noma iz izseljencev je 4000 Slovencev, Slovanov- pa skoraj dve tretjine. Vsak narod zbira se v- svoje cerkve, ki jih je 86 vseh ver sveta. Slo- venci imajo novo lepo cerkvico, katero obiskali- smo prvo nedeljo. Tako smo Vam dragi bralci- očrtali potovanje v Ameriko ter kličemo Vam- tisočkratni Bog Vas živi! Izseljenci štajerski.

Harburg na Bavarskem. Tukaj v tovarni- g. Märkerja ponesrečil se je Florian Grosek, doma od sv. Jurja ob južni železnici. Ker je bil- štajerski rojak, zato čutim potrebo, da nesrečo- bolj natanko opišem. Nesrečnež delal je pri- stroju, kjer se spuščajo polni vagoni kamenja iz- kamenoloma. Dne 31. julija se mu je pa po- nesreči zvrnil polni vagon 20 metrov globoko in- on je padel za njim, kjer je nezavesten obležal; potem so ga z vlakom odpeljali v Donauwörth- v bolnišnico, kjer so ga operirali. Zlomil si je- levo roko in prebil glavo nad ušesom; to je- bila smrtna rana, ker že drugi dan ob 1. uri- po polnoči ga je smrt rešila trpljenja. Naj bi- večni Bog bil usmiljeni sodnik njegovi duši! Pogreba, ki se je vršil na mestnem pokopališču- v Donauwörthu, udeležil se je g. direktor ter- mojster od kamenoloma in veliko število ljud- stva; posebno delavcev od tovarne je bilo lepo- število. Direktor se mu je v pretresljivem go- voru zahvalil za pridno večletno službovanje. Pokoj njegovi duši! Tukaj podpisani izražamo- srčno sožalje nad izgubljenim tovaršem, s ka- terim smo več let šteli vesele in žalostne dni. — Thomas Hodnik, Franz Cekada, Peter Vidigoy.

Od toče poškodovani vino- gradi in sadovnjaki.

O katastrofi, katera je 24. p. m. deloma Ormoški in Ptujski okraj močno poškodovala, naj se omeni sledeče:

Če ravno imajo ljudje z oredbi poškodova- nih hramov, polj, travnikov in s priskrbo krme itd. čezmerno za opraviti, naj ne pozabijo v tem obupnem času na svoje, z velikim trudom in stroški nasajene vinograde ter sadovnjake. Akoravno je letošna letina v nekaterih krajih popolnoma uničena, moramo vendar skrbeti, da omenjene nasade, kak najhitreje in koliko mo- goče v staro tir spravimo. To se bo pa samo- tedaj posrečilo če se bodo vsa dela, katera so- vlsed te nesreče potrebna, o pravem času in zvesto- izvršila, kar so do danes samo nekateri posest- niki storili.

V vinogradih je takojšno škropljenje potrebno, z 1% tekočino prirejeno iz galice in apna, da vsaj ostalo listje in zdaj rastoče mladike ohranimo. To škropljenje se naj v dobi kakih 10 dni 1—2-krat ponavlja. Razen tega se naj zemlja, ki jo je nevihta zbila, zrahlija (skoplje) in na zemlji ležeče trsje poravna. Poškodovano sadno drevje je tudi treba natanko z omenjeno tekočino poškropiti, ter natrte veje gladko odrezati in rane z toplim katanom (Theorom) namazati. Mlado zelo poškodovano drevje, katero ima na eni strani celo obeljeno skorjo, bo treba izkopati in z drugimi drevesci nadomestiti. Manj poškodovano drevje ki še ima gladko skorjo, naj se namaže deblo in močnejše veje z zmesjo, narejeno iz ilovice in kravnjaka, da se suše obvaruje.

Vinogradi niso tak močno poškodovani, da bi jih morali prerigolati in nove trte saditi.

Daljšo potrebno opravilo poškodovanih sadovnjakov in o rezi trt, se bode pravočasno poročalo. A. Pirstinger.

Novice.

Ciril-Methodova družba imela je te dni na Jesenicah letošnji svoj občni zbor. Nas posvetovanje te kranjsko-narodnjakarske družbe res ne briga dosti. Imamo preveč opravila z resnimi vprašanji, kakor da bi se brigali za take brez-pomembne priredbe. Le nekaj nas zanima in nekaj hočemo pibiti: Ciril-Methodova družba imela je glasom poročila v preteklem letu 136.268 kron dohodka. In od vsega tega denarja niti niti vinarja darovala za slovenske kmete, ki jim je toča ali suša vse vzela. Nemško društvo „Südmark“ je takoj dovolilo 2.000 K za prizadeto prebivalstvo. — Ciril-Methodova družba pa nič! Ona porablja denar raje zato, da širi po Koroškem narodnjaško gonjo, — za bedno, revno slovensko ljudstvo pa nima Ciril-Methodova družba ničesar.

Za obstrukcijo v jeseni hujskajo prvaško-klerikalni listi še vedno naprej. Pomisliti se mora, kaj to pomeni. Ni jim zadosti, da so zaradi ožlindranih želj ljubljanskega dr. Šušteršiča državni zbor razbili, tako da poslanci zdaj lenobo pasijo, da ne morejo ničesar za ljudstvo storiti, ko bi to tudi hoteli, da je n. pr. po toči prizadeto ljudstvo popolnoma milosti oblasti izročeno. To ni slovenskim klerikalnim hujskačem dovolj. Tudi jim ne zadostuje, da je sam cesar njih počenje za sramoto in škandal označil. Ne, oni hočejo tudi z naprej preperečiti vsako gospodarsko delo, onemogočiti, da bi se ljudstvu pomagalo, — tudi z naprej se hočejo cesarjevi sodbi naravnost smejati. Mislimo, da je tako počenje naravnost zločin nad ljudstvom. Seveda, pristaši teh poslancev verujejo vse. Kar pripoveduje en Korošec vernim svojim ovčicam, to je pač več nego sveto pismo. In vrbgo to ljudstvo, ki ne misli z lastnimi možganami, se bode enkrat krvavo ke-salo, da je iskalo svojo srečo v klerikalni politiki in zaupalo svojo usodo klerikalnim sebičnikom.

Klerikalci proti — katoliškemu shodu. V kratkem se ima vršiti splošni avstrijski katoliški shod. Pripravljalni odbor poslal je vabila tudi slovenskim klerikalnim poslancem. Le-ti so pa povabilo odklonili in je v njih imenu ljubljanski duhovnik dr. Lampe naznanil, da se slovenski klerikalni poslanci ne udeležijo katoliškega shoda in sicer zato ne, ker so nemški klerikalni listi dr. Šušteršiča ali Zlindro napadali. To je pač zanimivo. Slovenski klerikalci so s tem dokazali, da jim je več za osebo odvetnika Šušteršiča, ki ima „od žlindre umazane roke“, kakor za vero. Oni so le toliko časa „dobri“ katoliki, dokler se vse njih komandi podvrže. In ako bi bil rečimo škof ali pa sam papež drugačnih političnih mislij, nego en Šušteršič ali en Korošec ali en Grafenauer, potem bi slovenski klerikalci tudi škofa ali papeža bojkotirali in napadali. Vera je tem ljudem le „kšeft“, le sredstvo v njih umazane politične namene.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Namestnik v po toči prizadetih krajih. Kakor znano, podal se je župan in okrajni načel-

nik g. Jos. Ornig takoj po grozoviti toči z dne 24. p. m. v prizadete kraje. Vidil je grozovite posledice te nesreče in je takoj tudi namestništvu brzojavil, da naj se potrebne korake za pomoč stori. C. k. namestnik grof Clary je tudi takoj sklenil, da si sam ogleda prizadete uničene pokrajine. 5. avgusta prišel je grof Clary v spremstvu deželnega glavarja grofa Attemsa v avtomobilu tu-sem. Pripeljal se je čez Ptuj, kjer ga je sprejel župan Ornig in mu je vse želje in potrebe ljudstva razložil. Potem sta se peljala namestnik Clary in deželni glavar Attems čez Polensak, Vičance, Veliko Nedeljo v Ormož. Le-tam so ju sprejeli ormoški župan Kautzhammer, občinski svetnik Bauer in okrajni načelnik dr. Omulec. Župan Kautzhammer je razjasnil vsi prizadeto škodo in prosil v imenu prebivalstva za hitro ter izdatno pomoč. Potem se je namestnik z glavarjem v severno-vzhodne okraje, katere je toča pobila, odpeljal. Namestnik grof Clary je v Ptujju kakor v Ormožu izjavil in obljubil, da bode z vsemi svojimi močmi deloval, da se nesrečnemu ljudstvu pomaga. Upamo, da se to kmalu in izdatno zgodi! Hvala vsem, ki se za ljudsko revščino brigajo in ki imajo voljo pomagati! Hvala v prvi vrsti namestniku grofu Claryju in poslancu Ornigu!

Toča v okolici Celja. Že v zadnji številki našega lista smo pisali, da je toča tudi v celjski okolici napravila veliko škodo. Poroča se nam o tem se sledeče: Ko je grozovita toča v vzhodni Štajerski nastopila, so čutili naši ljudje globoko sočutje z nesrečnimi kmeti. Ali marsikateri skrbni pogled se je obrnil do neba, ki ie bilo brez oblak in vroče. Vedno lepo nebo je dalo zopet upanje, da bodedo dobili dobro žetev. To upanje je bilo žalibog napačno. Že v ponedeljek zvečer se je nebo oblačilo. Lahki dež čez noč je dal še upanje, da ne pride do nevihte. Ali v terek popoldne je prišel grozni vihar, kateremu je sledil dež, kakor da bi se oblak odtrgal. Belo-sivi oblaki, ki so se pojavili na zahodu, izpolnili so žalostno proročanje. Najprve se je pojavilo le par posameznih zrnov toče med dežjem. Ali potem je dež bolj ponehal in pričela je tako močna toča, kakor smo jo v naših pokrajinah le redkokdaj doživeli. V mestu Celju samem pokrivala je toča, velika ko orehi, cele ure še tlak. K sreči se ni izpolnila vsa bojazen glede celjske okolice. Toča je padala le po „štrihu“, ali kjer je padala, tam je tudi vse uničila. Najhujše prizadeti so kraji v sosedni bližini Celja, Košnice, Nikolaj itd. Nevihta je šla potem proti sv. Jurju in napravila grozno škodo, zlasti v občinah Svetina, Teharje, sv. Lovrenc. Tudi pokrajina ob Laškem trgu je bila hudo prizadeta. V nekaterih krajih je uničenje popolno. V vinogradih celjske okolice so gorice skoraj popolnoma, najmanj pa tri četrtine, uničene. Istotako velika je škoda na polju in v sadonosnikih. Tudi vihar je napravil mnogo škode. V bližini Štor je podrl neko šupo. V 48. urah po tej nevihti sledili sta še dve. Kmetje pripovedujejo, da že 20 let take nevihte opazovali niso. Dež se je potem še vedno nadaljeval. Bati se je bilo tudi povodnji. Savinjska dolina nad Celjem ni bila prizadeta. Škoda je velikanska, zlasti ako se k nje še lansko in letošnje sušo računa. Hitra pomoč je tudi tukaj potrebna in zato kličemo oblastim: Pomagajte izdatno in hitro!

Župnik in pravičnost. Prav čudne nazore o pravičnosti ima menda župnik Kozelj v Sv. Duhu-Ločah. Mož je seveda zagriženi prvak do konca svoje črne suknje. Ali on menda tudi misli, da zanj ne velja postava. Pred kratkem prinesel je dimničarski mojster Kump iz Konjic za storjeno delo račun in prosil za poravnavo. Župnik pa ednostavno ni hotel sprejeti računa in sicer z izgovorom, da je račun nemško spisan. Mojster je moral šele sodnijo na pomoč poklicati, da je dobil svoj v težkem delu zasluženi denar. Ko je g. Kump potem zopet prišel, da očisti dimnike, mu je župnik s surovimi besedami prepovedal, da vstopi v „njegovo hišo“. In zopet je morala oblast vmes poseči, da dovede tega čudnega aposteljna krščanske ljubezni do izpolnitve svoje dolžnosti. So pač čudni gospodje, ti prvaški farizeji! Ali žalibože, postava velja za vse!

Napredna zmaga. Dne 6. t. m. vršile so se

občinske volitve v Vojniku. Prvaki se niti udeležili niso, ker dobro vejo, da iz grozovito propadli. Izvoljeni so bili vsled tega sami napredni možje i. s. : V 1. razredu gg. L. Stallner, Ign. Jekl, Jos. Koschutnik, Joh. Pöschner; v 2. razredu gg. R. Henn, H. Rattey, F. Zottl, F. Kleinschrott; v 3. razredu pa gg. d. F. Breschnik, Jos. Trattnik, Fr. Kociper in d. Eller. Izvoljeni so dobili v 1. razredu po 8 glasov, v 2. razredu po 13 glasov in v 3. razredu od 98 do 99 glasov. S tem ostane Vojnik v naprednih rokah. Čast vrlim tržkim volilem!

Občina Celje okolica je v prvaških rokah. Ni čuda, da so tam tudi prav žalostne razmere. „D. W.“ piše o temu: Res ni posebno prijetno, pečati se z razmerami te občine. Le zato storimo to, ker nas usmiljenji vredni prebivalci vedno prosijo, da naj se zanje zanimamo. Kdor pregleda sestav zastopa te občine, ta se seveda ne bode čudil, da se nahajajo pri taki množini nezmožnosti in nevednosti tako nezdružne razmere. Sramotne razmere v Ljubljani so menda vzor za to lahko miselno občinsko gospodarstvo in vzorec je menda protipostavno postopanje ljubljanskega župana Hribarja, katerega žalostna slava je napolnila ves svet. Ali volilci in davkoplačevalci celjske okolice nimajo volje, da bi pripustili isto surovo gospodarjenje, kakor se nahaja v Ljubljani. Za ropa željne postopaje in za župana, ki svoje dolžnosti z nogami tepta, imamo tukaj še sodnike. Enega Hribarja bi se na Ruskem ednostavno v Sibirijo poslalo in tja spada tudi občinski zastop celjske okolice, kajti take žalostne razmere slišijo ravno v Sibirijo. Popečajmo se le z enim slučajem, n. p. zaostale poštnne razmere. Kaj briga pošta občino? vprašal bode kakšni neumnež. Za nedostatke in zaostale poštnne razmere je odgovoren občinski zastop, ker mora ta za moderne poštnne razmere skrbeti. Leta sem se že tožbe sliši, in kaj se je doslej storilo? Nič in zopet nič! Ista nemarnost vlada kakor preje! Pošto se le enkrat raznaša, dostavna pristojbina za telegrame je velikanska, pomanjkanje poštne nabiralnikov je isto itd. Za hribovske razmere bi to zadostovalo, ne pa za občino v bližini mesta in z velikimi davkoplačevalci. Obstoječe razmere pomenijo težko okodovanje interesov prebivalstva občine celjske okolice. K nezmožnosti občinske uprave se pridruži še nemarno naziranje o izpolnitvi dolžnosti. Tako postopanje je sramota za občino in njen zastop!

Zanimive številke. Prvaški listi vedno psujejo naprednjake in Nemce, ki živijo v Št. Ilju sl. g. Ti Nemci gotovo ne delajo nobenega narodnega sovraštva. Ali pravico do življenja imajo menda tudi in ako plačujejo svoje davke, potem smejo tudi v občinskem gospodarstvu kaj govoriti. In davke plačujejo! Po zadnji davčni listi se plačuje v Št. Ilju skupni davek v znesku 7.668.14 K. Od tega davka plačuje južna železnica 556.71 K. Od ostalega davka pa plačujejo št. iljski Nemci 5.136.91 K, to je več kot 72%. In vendar sedi le štiri naprednjakov v občinskem zastopu. Številke treba premisliti, ne pa s praznimi besedami rogovoliti.

Prvaško gospodarstvo. Iz Šoštanja se poroča: Ljubi prvaki hočejo sedanje napredno gospodarstvo v šoštanjskem občinskem zastopu kritizirati! To je neumnost in predzrost obenem! Ali gospoda dr. Mayer in Ivan Vošnjak ne vesta več, kako sta za časa prvaškega vladanja v občini brez sklepa občinskega odbora pri raznih posojilnicah mnogo tisoč kron na posodo vzela, brez da bi kedaj mislila na povnitev, tako da je sedanji napredni občinski zastop bil zaradi tega nepostavnega posojila tožen? Ali so prvaki na to pozabili? Ali so prvaki pozabili, da je zaradi te prvaške nemarnosti deželni odbor poslal posebnega komisarja na preiskavo? Prvaki, pometajte pred lastnimi durmi.

Izjava. Spodaj podpisani naznanim, da nisem bil nikdar dopisnik ali sotrudnik ob času naših občinskih volitev v Vašem cenjenem listu, čez g. Mlinariča in tudi nimam nobenega vzroka, da bi tega gospoda napadal. Sv. Trojice 31. julija 1909. Jos. Horwath. — Uredništvo: Potrjujemo, da g. Horwath ni bil naš dopisnik.

Živinski sejem v Ptujju se vrši v sredo, dne 18. avgusta in ne dne 17. avgusta, kakor je bilo to v zadnji številki pomotoma naznanjeno.

Sejem v Sv. Vidu pri Ptujju. Piše se nam: